

Когато подаръкът за Коледа е да дадеш

В последните седмици преди Коледа, всеки път, щом отворя социалните медии или се огледам на улицата, едно послание се връзва в ириса на окото ми, като парченцето лед на Снежната кралица от приказния свят на Андерсен. До скоро бях също като малкия Кай от приказката – заклинанието ме омагьосваше със своите сладки обещания и забравях всичко останало. През изминалата година обаче срещнах толкова хора, които правят безвъзмездно добро, че успях да извадя снежинката от окото си и сега, когато срещна рекламни послания от рода на „Какво е Коледа без подаръци!“ не се втурвам към мола, за да докажа любовта към близките си с поредната вещ. Вместо това се вдъхнових от хората, които даряват времето, усилията и знанията си, за да дадат подкрепят онези, които имат най-голяма нужда. Така се роди идеята за „Една различна Коледа“.

Предколедните маркетинг стратегии всъщност ме накараха да се отвратя от консуматорското шествие, в което се е превърнал този празник, и да избира нови действия, вместо нови предмети. Затова тази година, със семейството и приятелите ми решихме да не си разменяме подаръци. Вместо да купим поредната вещ, която ще събира прах и без това претъпканите ни домове, ще отделим парите за да зарадваме хора и животни, които действително имат нужда. Всеки от нас задели средствата, с които щеше да се поддаде на някоя реклама за коледни намаления, и вместо това купи подаръци за деца в неравностойно положение. Избрахме каузите от една от популярните платформи за доброволчество в България, както и с помощта на препоръки от приятели. Така например изпратихме топли чорапки на деца в бежански лагери. За тях е сравнително лесно да си намерят дрехи, понеже много хора даряват носени, но запазени неща. Чорапките обаче няма как да бъдат втора употреба, а през зимата са от решаващо значение за децата, особено при трудните условия, в които живеят. Родителите ми също се съгласиха да участват в мини-инициативата, въпреки че никога досега не бяха правили подобно нещо. Те купиха играчки за малки деца, книги и дори козметични комплекти за по-големите, а след това ги занесоха в център за настаняване от семеен тип. Майка ми разказа с насълзени очи как ги посрещнала организаторката, дошла в извън-работно време да отвори центъра специално за тяхното дарение: „Много от тези деца не знаят дори какво е рожден ден. Толкова ще се зарадват, че някой е помислил за тях!“. Дарихме и консервирани храни на дом за деца, защото така ще могат да използват собствения си бюджет за по-вкусни и полезни продукти. Скоро пък ще подарим храна, лекарства и строителни материали на приюта за кучета в Богров на Animal Rescue Sofia – прекрасна организация, която се грижи за това изоставените кучета в Столична община да бъдат на сигурно и топло, нахранени, кастрирани и готови да посрещнат новите хора, които ще дойдат да ги вземат и обичат. Има много други каузи и институции, които също се нуждаят от материални дарения, но ние избрахме тези, които ни грабнаха от пръв поглед и с които почувствахме най-лична връзка. При избора ни нямаше никакви конкретни критерии, освен това организациите да търсят дарения под формата на физически ресурс, вместо пари. Преценихме, че директната финансова подкрепа не винаги дава най-добрите резултати, а и при нея злоупотребите изглеждат са по-често явление, така че предпочетохме да я избягваме изцяло.

Следващата стъпка на нашата различна Коледа е да изберем място, на което да отидем около празниците, за да дарим труда и времето си. Имала съм щастието (да, наистина го приемам за голямо щастие и привилегия) да бъда доброволец към няколко различни каузи и си спомням всеки един от тези случаи с голяма любов. Да се запозная с хората, на които помагам, да имам реален досег до живота, проблемите и нуждите им, не само ме кара да се чувствам много по-

удовлетворена, но и ми дава нова перспектива. Струва ми се, че повечето от нас прекарват ежедневието си в „балон“ и имаме наивна представа за реалността извън него. Сприятеляваме се с хора с подобни интереси и вярвания, посещаваме места, които отговарят на определен стандарт на живот. Когато обаче отида като доброволец в дневен център за хора със зависимости, или прекарам неделата си готвейки за социално слаби, а след това им раздам храната и си поговоря с тях, попадам в едно друго измерение. В действителност, само няколко завоя делят всеки един от нас от подобна съдба, но въпреки това живеем с мисълта „Никога няма да се случи точно на мен“. Дарявайки времето си всъщност и получавам – чувствам се обогатена, благодарна за всичко, което имам и най-вече за прекрасните хора в живота ми, задавам си въпроси, които никога преди не са ми хрумвали.

Често пъти тези преживявания ми носят и голямо професионално вдъхновение. Дават ми идеи за нови статии, а чрез написването им се надявам да дам своя принос за позитивна промяна в обществото.

Освен всичко останало, доброволчеството е сплотяващо преживяване, защото споделяш удовлетворението от това да даваш. Затова важна част от моята Коледа тази година ще бъде да избира място, на което с близките ми да дарим един ден от живота си. Все още не сме решили на коя кауза да се спрем, така че ако ви хрумне нещо подходящо, докато четете тази статия, моля споделете идеята си с мен на Contrabond.com.

Последният елемент от анти-консуматорската ми Коледа ще бъде да споделя с близките си онези неща, които винаги съм искала да им кажа, но все отлагам. Дали защото не намирам правилните думи, или защото се страхувам да разкрия съдържанието на сърцето си и да бъда уязвима – няма значение. Важното за мен е, че сега най-после събирам смелост да отворя пространство за споделяне. Всеки от нас сам ще измайстори картичка (за да посветим времето и труда си на любимите хора) или ще избере някоя от многото, предлагани с благотворителна цел. След това ще отделим време внимателно да помислим за всичко, което означават близките ни за нас, всичко, за което сме им благодарни, и ще го запишем. Струва ми се, че прекалено често се оставяме собствените си тревоги да се превърнат в огромни чудовища с кръвясали очи и разпенени усти, а след това не виждаме нищо освен тях. За себе си знам, че това понякога ме кара да приемам близките си за даденост. Доброволчеството е едно от нещата, които ми припомнят, че да ги имам в живота си всъщност е най-ценното богатство, а всичко друго е преходно.

И така, тази Коледа подаръците под елхата ми няма да бъдат в лъскави опаковки. Съдържанието им е твърде голямо, за да ги побере която и да е кутия. Тази година ще получа единственото, което има значение – времето и вниманието на любимите си хора. Заедно ще дадем, вместо само да искаме и съм убедена, че това ще ни донесе повече щастие, отколкото всички красиви и скъпи предмети някога биха могли. Рамо до рамо ще се опитаме да се докоснем до удовлетворението от това да оставиш света мъничко по-добър, отколкото си го намерил.

Сещаме се за по-малко привилигированите най-вече по празниците, но истинската промяна става постепенно и методично, с постоянни усилия, точно както я правят прекрасните хора от „Един процент промяна“. Благодаря ви, че ще вдъхнете повече любов в 2019 година!

Ако искате да прочетете повече за „Една различна Коледа“ и други социални каузи, отидете на Contrabond.com